

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

נֹתָן לוֹ הַכֶּזֶב דְּמֵי לְמֹרֹ. נֹתָן לוֹ כֶּזֶב זֶה דְּמֵי נֹמֵר לָבֵן כִּדְבָחָא
 יִדְלָה דְּכִיבְרָא לִיה לִר"מ כֹּל הַשְּׁמִינִי מִדְּעַת כְּעִילֵי נִקְרָא גִזְלָן
 וְעֻקְרָאָא כְּשִׁינוֹ וְהוּמַפְרַשׁ כִּבְבָּא כִּבְבָּא בִּהְגֹּחַל עֵצִים (דף 54.) וְעוּטֵל הַאֲמֵר
 וְעֵלְמָו אֲשֶׁר הָיָה מְעוּלָה עִמָּא בְּדִמְיָם: ר' יְהוֹסֵד אֹמֵר. א"כ
 עַל הַתַּחֲמוּמִּי: וְאִם הַשְּׁבִיחַ. שֶׁהִבִּיחַ
 יִצְחָק אֲמַר עַל הַיִּזְלָה שְׂחֹלֵיז הַכֶּזֶב
 וְנֹתָן לוֹ כֶּזֶב הַלָּא אִתְּ הַיִּזְלָה
 שְׂמִינִים וְעֵצִים וְשֹׁכֵר פְּעוּלָה כְּשִׁיר
 וְיֹסֵף וְלֹא שֹׁכֵר שֶׁלֹּם כְּמוֹ שֶׁהִנֵּה עִמּוֹ
 וְכֹל הַיִּזְלָה יִסְמֹעַ עַל הַשְּׁבִיחַ כ"י:
 וְאִם כִּי' יִיחֹדֶה (6.) דְּשִׁי כִּתְלֹתָ
 עַל פֶּה: מַחְלֻקַּת דְּרָבִי מֵאִיר
 וְרָבִי יְהוֹסֵד בִּהְגֹּחַל כִּיבָּק (ק:) וְאִחֵר כִּן
 וְשֶׁמֶל כִּן תַּחַּב כִּבְבָּא מִיַּעֲרָה י' יְהוֹסֵד
 וְעַל מַחְלֻקַּת שְׂמִילֹק תַּחֲסִי אֲחִירֵי
 שְׂמִילֹק לֹא תַחֲשַׁנְתּוּ כֹּאחַד מִהֵן הַלֵּכָה
 מִמְּנוֹת דְּרִיזִן כְּתַמִּימֵי אֲחִיר הַמַּחְלֻקַּת
 ש"מ דְּקָמוּ בְּרִנָּן כְּתַמִּימֵי וְתַחֲסִיבְרָא
 עֲשֵׂתֵיהֶן הַדִּלִּיךְ: אֵין סִדֵּר לַנֶּשֶׁה.
 ר"מ אֹמֵר נֹתָן לוֹ
 אֹמֵר "אִם הַשְּׁבִיחַ יִתְּ
 אֶת הַיִּצְיָאָה וְאִם הַיִּצְיָ
 נֹתָן לוֹ אֶת הַשְּׁבִיחַ
 לֵאפֹדָה בְּשִׁלְמָא אֲחִירֵי
 קִרְחָה אִיצְטְרִיךְ ס"ד
 הַלֵּכָה כְּרִבִּים קָא מִי
 אֲלֵא הַלֵּכָה כְּרִבִּי יִדִּי
 יִדְמַחְלֻקַּת וְאַחֵר כִּךְ
 מַחְלֻקַּת כִּבְבָּא קָמָא
 יִדְתַּנִּן יִכַּל הַמְּשֻׁנָּה יִדִּי
 הַחֲזוּר בִּי דִּי עַל הַתַּחֲ
 דִּין סִדֵּר לַמְּשֻׁנָּה דִּיא

סדרה דמתניתין לאו דוקא ושמה משנה אחרונה היא נשנים ראשונה נשנים המדרש: כל מחלוקת ואחר כך נשנים נמי ע"ז. אלתה קיימא לן כל מחלוקת ואחר כך סתם הלכה כסתם דברייתא כפי' המלך (דף מב:). כי אלא אסדרתא אין סדר. אלא סמכין אסדרתא ה"מ חזר ממכתח: נטיין בולשו. תלמא בני: ואינניס אימא. להכי אסדריהו רב יוסף לאפיה דאי נמי אין סדר להמנה לא אינטיין ואתא הלכה כרבי יהודה ודאי הלכתא כי האי סתמא דכל המשנה לא היה שיטת למימיהי הסם כשסבורי דהא לא איירי בהסדור פירקא כשינוי אלא מתקור ומתמיה סתם ש"מ הלכתא כפי' פסיק ואולי: הנדאס. עתה נראה לשון הבוא נבוא (נדרשתי לו). לא יאמר לו בשבת הנדאס לא עתה עמי לערב לעשות מלמלתי לערב: וכו' שחורו. באולגין ועמי הארץ קאי: אין מקבלין אוסן. להחזיקן בתורת התורה למחוק עליהן: עשו דרייין. כבשר עירוריתו שעברו על הנה: צפרסא

אותן בפרהסיא מקבלין אותן א"ד עשו דבריהם במ

ויבא לא יסאל לכל החכמים וידעו לו עם זה אולי ישיבוהו מדבריו וי"ל
 שאלו אם אומר לו כבר שאלתי פלוני חכם וזאת אבן ודאי החכם חסר
 חסדו חסרו רשאי להסיר ח"כ יוכל להחזירו בנזל עשעה בדבר
 להגדירו (דף ג.) דמה עשעה עשו ירשלם מצינו אם נשא ונתן
 ונאמר וזהו דלמרי' צירופלמי בפ' ר"א דמילה ר' סימון שאל ובר
 שאל לחכם שמה יאסור אלמא שמענו דהסיר אין חסרו רשאי
 שאל שני בשום מקום השאל לחכם כ' דלא חסרו חכמים אלמ
 אסור לה' סימון וברא וליקדד רב' אמי כהדא דמי שאל לחכם
 ערפוס (פולין ד' מט.) גבי מחסא דלשחכת כסימפוסא רבה דכב
 הסם שיהם היו צניח המדרש כששאלה תשאלה **בשר**
 שחלמנו בשל חורה הלך אחר המחמיר בשל סופרים הלך אחר
 לעיקר והלכה כגשון קנא ור"מ פירש בדאורייתא לחומרא דברי
 דבכל מקום שיש להחמיר כחד מנייהו משטות התלמוד בתי
 וקשיא וי' עם הארץ לא יוכל לעשות עוד תשובה ועוד לשון ש
 בפ' עד כמה (דף ג.) מניח עם הארץ שקיבל עליו דברי חכמים
 ונאמר משקלן לך נראה לפרש אעמי הארץ השודרין על המ
 חלוקה חסדן עם יקבלום עד ובחסות דמאי (פ"ב משנה ג') מתיבת
 ששקלנו עליהן דברי חכמים וחזרו לסורן אין מקבלין אותן עולמית
 ובפרסיהם נוהגין דברי חכמים אין מקבלין אותן לפי שהם גונבים
 הכריות או מקבלין אותן ודאי אי' ישנו תשובה יקיימוה איכא ד
 אף במטמוניות מקבלין אותן י' מחסר שנתחמא כ"ז בתשובה ש
 לא שבו דברי חכמים אלמא שנתחמא אין מקבלין אותן

עשו דבריהם במטמוניות. שלא חיללו שם שמים נמרהקיא (שם).

4

עין משפט
גר מצוה

יט א מתי קיי מהל
 שמורות הלי ד סנה
 עשין פט טושיע' ח'מ' ס'
 א סעף 3:
כ ב מ'י' ס'ל' ד וסנה
 טושיע' ס'ט' א וס'
 של סעף א דה'ס':
כא ג מ'י' א ס'ט' ס'ס'
 ד וס'ה מ'ס'ה ס'ס'
 ה' 3 ד ס'מ' ס'ט' א וס'
 טושיע' ח'מ' ס' של סעף
 ד וס' ק' ס'ס' י וסעף
 ס'ס':
כב ד מ'י' ס'ס' ס'ס'
 ס'ס' ס'ס' ד ס'ס'
 ל'ס'ן ס'ט' טושיע' ח'מ' ס'
 א סעף 3:
כג ה מ'י' ס'ס' ס'ס'
 מ'ס'ס' ה' א ס'ס'
 עשין ק'ס' ולס'ן ק':

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה הלכס כרמי
יהושע בן קרחא דשמי:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה הלכה כרבי
יהושע בן קרחה דשרי:

רבינו חננאל

ר' יהודה אומר אין נחל
 יתר על ההוצאה ונחל
 ההוצאה בר' ואצ"י דתנן
 סתם כבבא במציעל
 והשוה יתר על הנחתה
 כבבא לין אר' יהודה
 למשה ונחל אל המשה
 תנא ברישא וזהו ושנא
 במתקין ר' מאיר ור'
 כהה כמו שפשוט
 בבבא קטא בהנחל
 וקיימא לן סתם ואתרן כן
 מחזיקין אין הלכה סתם
 לשיכן הוציאן וזהו
 כפרה לר' יהודה
 דכ' סוף אמר אל אר'ך
 ש' שמואל אר' דלמשה
 כתי' מסכח אלא כהה
 מסתא על הסוד היא
 שניה: המוקדם מוקדם
 והמאוחר מאוחר וזהו
 אר' יהודה סתמא היא
 וכב' מייסרה בהנחל
 בעיקר מקומה: וצ"ל
 אלא אר' סתמא בשבט
 הגזאה ששטורט
 לערב ר' יהושע בן קרזה
 אומר (אומר) גזאה
 ששטורט עמי עליה
 רבד בר' חנינא
 יהושע בן יו' הלכה בר'
 יהושע בן קרזה: תר'

הנשאל לחכם וישיב את
השאלה. וישראל ויבא אל
הישיבה ולכן ישאל לחכם
ואמר לו ישאל אחד
את החריו. וזו שנים אחד
אמר אחד ואמר אחד
מזהו אחד מכללם. אחד
זה אחד מהם. וזה
מחבריו בחכמה ובדמיון
שאלה אחת. ואם היו
החכמים שוין, הלא היו
החכמים? וישיב כן
החכם. אמר בל חזרה
הלך את החכמים בשל
ספרים וכל אחד מהם.
אמר לו יספך חלתי כן
ישיב כן בקרה. ח"ו כל
המשיגים שחזרו את
קבלתם אחת עליהם.
דבר יר מאיר יר יהודה
אמר חזרו במשמיות מי
בסתר את קבלתו.
חזרו בפרישות קבלתו
אחם. איש דאמר יר
החכם אמר בעצמות
בסתר כלומר שישמעם
בסתר חזרו קבלתו.

י צטרו. מימה קשוי דר"מ אדר"מ
נזקין לו דמי זמרו אלמא שיעי קי
ן אחר ר"מ הגזול פרה מעוברת וילדה
וואט גזומיה וואט וילדומיה אלמא
קבשר שיעי לא קי וי"ל דשמי האם
דקנאט הוא דקא קניס רבי מאיר
דפירס האם משום דעבד אסורא
וכן דהיא דהמקין (גיטין נג) דהמטמא
והמזמא דמזקין קניס ר"מ שוגג
אטו מזיד דמזקין בידים אכל הא
לא שייך לקנסו לטובתו של בעלים
ונחבין וקבסור אורז היה לעשות
א"ר אבתי קשוי דר' יהודה אדרבי
יהודה האם א"ר יהודה גיביל חזרת
בעיניה אלמא שיעי קי והכא קמי
ידו על התחמוה אלמא שיעי לא
קי ואומר ר"מ דהאם נמכרין הוא
לקנות אכל האם שוגג היה ולא
נמכרין לקנות:

פשיטא דמחלוקת ואחר כך
 חתם מימיה למת לה
 לנפישט משום קסם בלאו הכי
 פסקין פרק מי שהולאיוהו (פירושין דף
 מו:) ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי
 יהודה ואי משום דלויא אמוראי הסם
 פלגיז וליה ליה כל בלאו לגבי הסם
 כקסם משנה נמי פלגיז אמוראי
 ואפליז במחלוקת ואחר כך קסם נמי
 איבא מאן פלגיז לקמן בסוף פרקין
 (דף סו.) גבי שטרות נפישט פלגיז
 ר"מ ור' יוסי ופסקין רבי יהודה אמר
 שמואל הלכה כרבי יוסי ג"ע דבמז
 להי קסם כר"מ ונבי נהלה לפרש
 דבזי מחת קסם כרבי נפישט דליהוי
 הלכה כקסם אלף הכי פריך מחלוקת
 ואח"כ קסם הוא ואפליז למחן דליה
 וליה הלכה כקסם מ"מ משיב רבדים
 לגבי יודי: ר"מ **משום** דקמי
 איה כי האבטא פסיקא. כלומר
 דקמי כל המשנה הוא לשון הלכה
 פסקוה ולא גרסינן גבי נמי שפיר
 וקטורס דהא איכא מאן דאמר
 הסם ידאן הלכה כהיא דכל החזר
 זו ר"ס: **הנראה** שתקופה עמי
 יאע"ב. פי' ר"י הגדול צענין
 שכולל לעמוד עמי לערב:

הנשאל חכם ופרימא לא ישרא
חכם וישרא. ואז"ל
ידוע לו כבר שאלתי פלוני ופלוני
דה דף ק' וסע ד"ה אנגריה) חכם משכר
וטוביא כאידך דנחא אמרין בפ"ק
למחר אתא אס התיב חזירו רשאי
ולאן קא חזי אהס וזהיר לא
ידי סימון ולאן קא חזי כלומר והלא
רב יודן להפך היה שאל לר' אמי
שנחא יחיד והא דאמרין פרק אלו
טרף רב דאלא פנ מיומי מכשר
ר"י היה פוסק בכל איברי דאמרי
הא דאמרי לגבי לשון ראשון כעפל
היה דהא ורבינו שמאון היה מפרש
פ"ה אגוליס ועמי הארץ קאי
פסם חזרת ועוד קשה דבבבירות
הנזכרה כולה דברי ר"מ משמע הא
הן דברי חכירות ועמה חזרו לטורין
לגבי חכירות והכי פירושו וטובן
היו ממונים פ"ה שחזרו לטורין כמאר
למורן בפרהסיא שאינם גובים דעת
פירוש אס שכתב עשו דבריה חכירות
היו אס חזרו ונכסלו אבל אס שכתב
אין מעשין בריכות:

סיום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com